

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bartha László ügyvéd által képviselt G. P.-né felperesnek a Dél-alföldi Regionális Közigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala alperes ellen zárgondnok felmentése ügyében hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében, amelybe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr. Bartha László ügyvéd által képviselt T. B., az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a személyesen eljáró V. B.-né beavatkozott, a Békés Megyei Bíróság 2007. április 26. napján kelt 2.K.23.052/2007/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes, valamint a felperesi beavatkozó által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 2.K.23.052/2007/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - további 8.400.- /azaz nyolcezer-négyszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az Sz. Város Gyámhivatala /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ elmeorvos szakértő javaslata alapján a 77 éves felperes gondnokság alá helyezése iránt a városi bíróságon pert kezdeményezett, a felperes vagyonára /ingatlanok, személygépkocsi, készpénz, egyéb ingóság, nyugdíj/ zárlatot rendelt el, ugyanakkor a 2006. május 8. napján kelt V.719-14/2006. számú határozatával a zárolt vagyon kezelésére az alperesi beavatkozót, a felperes keresztlányát zárgondnokként kirendelte azzal, hogy teendőit a zárlat feloldásáig, illetve a felperes gondnokság alá helyezése tárgyában indított per jogerős befejezését követően a gondnok kirendeléséig köteles ellátni. E határozat 2006. május 29. napján jogerőre emelkedett.

A városi bíróság 2006. november 7. napján kelt végzésével a zárlatot a per jogerős befejezéséig fenntartotta.

A felperes képviselőjében a jogi képviselője az elsőfokú hatósághoz kérelmet terjesztett elő az alperesi beavatkozó zárgondnoki tisztségéből való felmentése, és helyette a felperesi beavatkozó zárgondnokként való kirendelése érdekében.

Az elsőfokú hatóság a 2006. november 22. napján kelt V.719-32/2006. számú határozatával a kérelmet elutasította. Indokolása szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény /a továbbiakban: Ptk./ 18. §-ának /1/ bekezdése alapján a felperes vagyonának megóvása érdekében rendelte el a zárlatot, illetve rendelkezett a zárgondnok kirendeléséről, és az alperesi beavatkozó a Ptk. 19. §-ának /1/ bekezdésében foglalt követelményeknek továbbra is megfelel. A zárgondnok tevékenységét a gyámhivatal felügyeli és irányítja, hozzájárulása nélkül a zárgondnok nem intézkedhet, ezért a gondnokolandó személy vagyona veszélybe nem kerülhet. Az alperesi beavatkozó nem tett olyan intézkedést, sem a gyámhivatala jóváhagyásával, sem anélkül, amellyel a felperes vagyonát veszélyeztette volna, ezért őt az elsőfokú hatóság továbbra is alkalmasnak tartotta a tisztség ellátására.

Az alperes a 2006. december 27. napján kelt 5/1829/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint a felperesi beavatkozó a Ptk. 685/A. §-a, továbbá 578/G. §-ának /1/ bekezdése alapján nem minősíthető a felperes élettársának, az a vagyon, amelyet a jogi képviselő a fellebbezésben közös vagyonként nevesített, kizárólag a felperes különvagyon. Az alperes álláspontja szerint a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997./IX.10./ Korm. rendelet /a továbbiakban: Gyer./ 139. §-ának /2/ bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 19. §-ának /2/ bekezdése, 19/A.-19/B. §-ai alapján az elsőfokú hatóság a kérelem elutasításáról helytállóan rendelkezett.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint a Ptk. 19/C. §-ának /1/ bekezdése alapján, bizalomvesztés okán a hatóságnak a kérelmet teljesítenie kellett volna, kiemelten azon ok miatt is, hogy a felperesi beavatkozó az élettársa.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a Ptk. 19/C. §-ának /1/ bekezdés d/ pontja alapján azt kellett vizsgálnia, hogy a zárgondnok kirendelését követően olyan kizáró ok keletkezett-e, amely a zárgondnok kirendelésének is akadályát jelentette volna. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperesi beavatkozót a felperes élettársának a gyámhatóság jogszerűen nem ismerte el,

továbbá, hogy a felperes a gondnok személye ellen semmiféle kifogást nem emelt. Az elsőfokú bíróság a felperest személyesen meghallgatta, és megállapította, hogy válaszai zavarosak, ellentmondóak, amelyből arra lehet következtetni, hogy nyilatkozataira valós tényállást már nem lehet alapítani. Az elsőfokú bíróság szerint a felperesnek a zárgondnokkal szembeni bizalomvesztése bizonyítást nem nyert, a hatóságok jogszerű döntést hoztak.

A felperes és a felperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, fenntartva és megismételve a keresetben foglaltakat.

Az alperes az ítélet hatályában fenntartását kérte, az alperesi beavatkozó ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Gyer. 139. §-ának /1/ bekezdése alapján a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén a gyámhivatal 30 napon belül a cselekvőképességet érintő gondnokság alá helyezendő személy vagyonára végzéssel zárlatot rendel el, és ezzel egyidejűleg zárgondnokot rendel. Az elsőfokú hatóság V.719-14/2006. számú, a felperesi zárolt vagyon kezelésére az alperesi beavatkozót zárgondnokká kirendelő határozata fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, annak felülvizsgálata e per tárgyát nem képezte, így azt az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálhatta.

A Gyer. 139. §-ának /2/ bekezdése értelmében a zárgondnok személyének kijelölésére a Ptk. 19. §-ának /2/ bekezdésében, valamint a 19/A.-19/B. §-aiban meghatározottak az irányadók, a zárgondnok felmentését, elmozdítását a Ptk. 19/C. §-a szabályozza. Az /1/ bekezdés d/ pontja alapján a gyámhatóság a gondnokot a tisztségéből felmenti, ha utóbb keletkezik olyan kizáró ok, amely a gondnok kirendelésének is akadályát jelentette volna. A /2/ bekezdés szerint a gyámhatóság a gondnokot tisztségéből elmozdítja - azonnali intézkedést igénylő esetben ezt megelőzően a gondnokot a tisztségéből felfüggeszti -, ha a gondnok a kötelezettségét nem teljesíti vagy olyan cselekményt követ el, amellyel a gondnokolt érdekeit súlyosan sérti vagy veszélyeztet. Az elsőfokú bíróságnak a gyámhatósági határozatok jogszerűségéről e jogszabályhelyek alkalmazásával kellett döntenie.

Az elsőfokú bíróság a felperes személyes előadását, a felek és a beavatkozók nyilatkozatait, a tanúvallomást, a közigazgatási eljárás és a per teljes iratanyagát megvizsgálta, a bizonyítékokat

egymással ütköztetve a Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése alapján a maguk összességében értékelte, és meggyőződése szerint bírálta el.

A Pp. 206. §-ának megsértését csak a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése valósíthatta volna meg, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Legfelsőbb Bíróság nem állapított meg.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 221. §-ának /1/ bekezdése alapján ítéletében pontos tényállást rögzített, azt megfelelő jogszabályokkal ütköztette, a bizonyítékokat mérlegelte, megindokolva, hogy melyik bizonyítékot miként értékelt. A felperes a Ptk. 19/C. §-ának /1/ bekezdés d/ pontja és /2/ bekezdésének alkalmazhatóságát a Pp. 164. §-ának /1/ bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettsége ellenére nem igazolta, a Legfelsőbb Bíróság az okszerű és a logika szabályainak megfelelően megindokolt ítélet felülmérlegelésére alapot - a felülvizsgálati kérelem keretei között - nem talált.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperest a felülvizsgálati eljárásban hivatalvezető képviselte, ezért részére a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 75. §-ának /3/ bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság perköltséget nem állapíthatott meg. Az alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel.

A felperes a felülvizsgálati eljárás során 27.600.- Ft illetéket lerótt, a Legfelsőbb Bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett a további felülvizsgálati illeték viseléséről.

Budapest, 2008. április 30.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Lénártné dr. Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő